

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 67104-01-20
בפני כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן,
מ' בר-עם, ע' שחם

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון: 073-3924600 פקס: 03-5163093

להלן: "המאשימה"

- נ ג ד -

1. בנימין נתניהו

באמצעות ב"כ עו"ד עמית חדד ואח'

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב, 6423902

טלפון: 03-5333313; פקס: 03-5333314

2. שאול אלוביץ'

3. איריס אלוביץ'

שניהם באמצעות ב"כ עו"ד ז'ק חן ואח'

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב, 6423902

טלפון: 03-6932077; פקס: 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות ב"כ עוה"ד שרון קליינמן ואח'

מרחוב תובל 40 (מגדל ספיר), רמת גן, 5252247

טלפון: 03-6120011; פקס: 03-6121100

להלן: "הנאשמים"

תגובת המאשימה לבקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי,

התשמ"ב-1982 – אישורי היועץ המשפטי לממשלה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.12.2025, מתכבדת המאשימה להגיש את תגובתה לבקשת נאשם 1 למסור לעיון ההגנה את מלוא המסמכים, המיילים והפרוטוקולים שקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה (להלן: "היועץ") בעניין חקירת נאשם 1 בחודשים יוני עד אוקטובר 2016, לרבות האישור הספציפי שניתן לזימונם של הדס קליין ויונתן חסון.

כפי שיפורט להלן המאשימה מתנגדת למסירת החומרים אשר תביא לפגיעה קשה מאוד, שאינה מתחייבת, בשיח הפנימי שהתקיים ברשויות האכיפה בעיצומה של בדיקה ולאחר מכן חקירה פלילית. זאת, בשעה שאין בחומרים הפנימיים בסיס לטענות ההגנה כי הבדיקה ולאחר מכן החקירה התנהלה ללא אישורו של היועץ המשפטי לממשלה, והכל בשים לב לסעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה לפיו לא תיפתח חקירה פלילית נגד ראש הממשלה אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

נימוקי התגובה

השתלשלות ההליכים בעניין בקשות הקשורות לאישורי היועץ עד כה

1. בקשה זו של ההגנה היא גלגול רביעי (לפחות) של בקשות בעניין אישורי היועץ. להלן יוצגו עיקר הבקשות, התגובות וההחלטות בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה.
2. **ראשית**, ביום 13.9.2020 במסגרת בקשה ענפה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] השתמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), ביקשה ההגנה (עמ' 69 מסעיף 199) לקבל את אישורי היועץ המשפטי לממשלה לפתוח בחקירות נגד נאשם 1 בתיקים "1000" ו-"2000" וכן את המסמכים שהוצגו ליועץ שהיוו בסיס להחלטותיו. לאחר שנמסרו להגנה הודעותיו של מר עוזי ארד בעקבות החלטת בית המשפט הנכבד בבקשה זו, הגישה ההגנה בקשה נוספת ביום 13.12.2020 לקבל את אישורי היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בכל אחת מחקירות נאשם 1 וכן פירטה מה לטענתה צריך לכלול האישור האמור. עוד טענה ההגנה כי מדובר היה בחקירה כללית, אמורפית ונטולת גבולות.
3. המאשימה בתגובתה מיום 22.12.2020 מסרה, כי אישורי היועץ לפתיחה בחקירה ניתנו כדין במסגרת ישיבות שהתקיימו בין ראשי רשויות האכיפה, וכי בישיבות שהתקיימו ביום 25.12.2016 וביום 5.1.2017 החליט היועץ המשפטי לממשלה לחקור את נאשם 1 כחשוד בעבירות מתחם טוהר המידות. להחלטה זו ניתן פומבי בהודעה לתקשורת, בה צוין כי ההחלטה התקבלה לאחר בחינת ממצאים של הליכי בדיקה שנערכו בעניינים הקשורים לנאשם 1 שהעלו חשש לביצוע עבירות מתחום טוהר המידות. המאשימה ציינה בתגובתה כי היועץ הנחה את המשטרה מעת לעת, בהתאם לראיות שהוצגו בפניו, להרחיב את הבדיקה לטענות נוספות שעלו במהלכה, וביחס לעניינים מסוימים החליט היועץ שאין להמשיך את הבדיקה (במסגרת זו פורטו הנושאים: מימון אסור לבחירות בשנת 2009, הטיית תוצאות הפריימריז בשנת 2009 ומימון טיסות על ידי בעלי הון ומימון כפול של טיסות לחו"ל). עוד בתגובתה עמדה המאשימה על כך שהוראת סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה לא קובעת דבר ביחס לחובה לקבל את אישור היועץ לכל פעולה ופעולה המתבצעת במסגרת החקירה, הגם שבמקרה דנן החקירות והבדיקות שקדמו להן לוו מקרוב על ידי היועץ.
4. בית המשפט בהחלטתו מיום 29.12.2020 הורה למאשימה למסור להגנה את האישורים, בפורמט חקיים לגבי כל אחד מהם, ביחס לחקירות שהבשילו לאישומים נשוא כתוב האישום. אם כך, החלטת בית המשפט הנכבד עסקה רק באישורים לפתיחה בחקירה, ולא נקבע בה כי יש למסור אישור לכל פעולה ופעולה וכל נתיב חקירה בנפרד.
5. ביום 5.1.2017 הוגש לבית המשפט מזכר היועץ המשפטי לממשלה המתעד את הסכמתו לפי הוראות סעיף 17(א) לחוק יסוד: הממשלה, לכך שרשויות האכיפה יבצעו פעולות בדיקה וחקירה בנוגע לנאשם 1. במזכר זה פירט היועץ ברחל בתך הקטנה כי ההחלטה לפתוח בבדיקה בעניינו של נאשם 1 בתיקים – 1000, 2000 ו-4000, ההחלטה לפתוח בחקירה בעניינו של נאשם 1 בתיקים אלה וההחלטה להעמיד לדין את נאשם 1 על פי ממצאי הבדיקות והחקירות בכל אחד משלושת התיקים האלה, התקבלו על ידו בהחלטות שנתן באופן אישי.
6. ביום 6.1.2021, החליט בית המשפט, בין היתר לאחר שהיועץ הפנה במזכרו לשורה של אישורים בהם פרוטוקולים ותרשומות, כתשתית המלמדת על קיומה של הדרישה, אשר לא צורפו למזכרו,

כי לא ניתן לראות באותם חלקים של המסמכים בהם נמצאת השיטת המאשימה ההסכמה הנדרשת, כמסמכים פנימיים ולא די בכך שהיועץ הפנה למסמכים אלה חלק מסירתם. לפיכך, הורה בית המשפט הנכבד כי על המאשימה להעביר להגנה את אותם חלקים של המסמכים בהם נמצאת השיטת הסכמת היועץ, וכי המדינה רשאית להשמיט או להשחיר חלקים אחרים שלשיטתה מהווים תרשומת פנימית או דיון פנימי.

7. ביום 7.1.2021 העבירה המאשימה להגנה שורה של מקטעים מתוך מסמכים פנימיים, פרוטוקולים ומיילים, בהם לשיטתה נמצאת ההסכמה של היועץ לפתיחה בבדיקה משטרתית וכן לחקירה פלילית של נאשם 1 בתיקים נשוא כתב האישום. בתוך כך, מסרה המאשימה, בין היתר, מקטע מפרוטוקול הישיבה מיום 26.6.2016 המתייחס לחקירתו של ארי הרו, מקטע מישיבה מיום 1.9.2016 בה תועדה הסכמת היועץ לחקור את רועי רוזן (אשר כפי שהובהר על ידי המאשימה ועל ידי עדים, מדובר היה בתחילתו של אפיק בדיקה חדש הנוגע למימון שהיית בנו של נאשם 1 במלון דירות על ידי מר פאקר) וכן מייל מיום 12.9.2016 במסגרתו מסרה עוזרת של היועץ כי מקובל על היועץ שתבוצע בדיקה עם המלון.

8. **שנית**, לאחר שהועברו מקטעי המסמכים הפנימיים להגנה, הגישה ההגנה ביום 18.1.2021 בקשה לביטול האישום הראשון והאישום השלישי נגד נאשם 1 בטענה שלא ניתנו אישורים כדין ובהיתן חריגה מהאישורים (כך לשון הבקשה).

9. ביום 27.1.2021 המדינה הגיבה לבקשה זו, כי בשונה מטענת ההגנה הקודמת לפיה לא ניתנו אישורים ראשוניים על ידי היועץ באשר לכל אחד מהתיקים נשוא כתב האישום, בשלב זה, בפעם הראשונה, אך לא האחרונה, השתנתה הטענה ונטען כי רשויות האכיפה נקטו בפעולות חקירה רחבות יותר מאשר שאושרו על ידי היועץ. המדינה הסבירה בתגובתה כי המסמכים שנמסרו להגנה ביום 7.1.2021 בהתאם להחלטת בית המשפט התייחסו לאישורים הראשוניים של היועץ לבדיקה וחקירה.

10. טרם ניתנה החלטה בעניין זה, ביום 10.2.2021 הגישו ב"כ נאשם 1 בקשה נוספת לפי סעיף 74 במסגרתה, ביקשו, בין היתר, לקבל את אישורי היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה בתיק 1000, לרבות במה שמכונה תיק "1000 הישן".

11. ביום 15.2.2021 הגישה המאשימה את תגובתה לבקשה במסגרתה פירטה כי בשנת 2016 התקיימה, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, בדיקה בעניינו של נאשם 1 במספר נושאים הקשורים לתחום טוהר המידות, שעניינם נוגע בין היתר לכך שנאשם 1 קיבל מבעלי הון טובות הנאה פסולות. בתגובה טענה המדינה, כי כפי שפורט במזכר היועץ מיום 5.1.2021, ליועץ הוצגו מעת לעת ממצאי הבדיקה ועל פיהם התקבלו אישורים להמשך הבדיקה ולגדריה, לעיתים בוצעו פעולות נוספות במסגרת אפיק בדיקה קיים, לעיתים אלה הובילו לאפיקי בדיקה חדשים ולעיתים נזנחו או נגנזו אפיקי בדיקה אחרים. אפיק חקירה מסוים הבשיל לחקירה פלילית, ולימים גם קבע היועץ כי הוא מבסס סיכוי סביר להרשעה והיועץ החליט להעמיד את נאשם 1 לדין בגינו במסגרת האישום השלישי.

12. המאשימה הסבירה כבר בתגובה זו, כי במסגרת הליכי הבדיקה עלה מידע לפיו איש העסקים ארנון מילצ'ן נתן טובות הנאה לנאשם 1 ולרעייתו, וכי עדים מסוימים תושאלו על טובות הנאה שקיבל

נאשם 1 מבעלי הון. עם זאת, באותה עת, המידע שהצטבר בנוגע לקבלת טובות הנאה ממר מילצין לנאשם 1, לא לימד על טובות הנאה בהיקפים גדולים ושיטתיים. עוד הסבירה המאשימה, כי בהמשך וללא קשר למידע בעניין מערכת היחסים בין נאשם 1 למר מילצין, במסגרת הבדיקה כי נאשם 1 קיבל טובות הנאה מבעלי הון (ולא דווקא ממילצין באופן קונקרטי), לאחר שהתקבל מידע, הסכים היועץ לבדיקה בנוגע למימון שהיית בנו של נאשם 1 במלון דירות על ידי איש העסקים גיימס פאקר. פעולת החקירה הראשונה, שבוצעה בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, לבדיקת אפיק זה הייתה תשאול של נהג בשם רועי רוזן, ולאחר מכן תשאול עובדי המלון. תשאול זה הוביל לתשאולים נוספים, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, של עובדים של מר פאקר, קרי הדס קליין ויונתן חסון, המועסקים גם על ידי מר מילצין. תשאולים אלה לימדו על כך שמר מילצין ומר פאקר נותנים לנאשם 1 טובות הנאה באופן מאסיבי ושיטתי. ממצאי בדיקת אפיק זה של היחסים בין מר מילצין ומר פאקר לנאשם 1 הם שהובילו לפתיחה בחקירה שהובילה לאישום השלישי.

13. יצוין, כי המאשימה הבהירה בתגובתה, כי למעלה מן הצורך ועל אף שאין דרישה חוקית לכך, שכן סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה, קובע כי חקירה נגד ראש הממשלה תפתח בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, גם פעולות החקירה הקונקרטיות אשר הובילו לחקירת תיק 1000 קיבלו את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה: חקירת רועי רוזן, חקירת הדס קליין ויונתן חסון, חקירת ארנון מילצין וחקירת נאשם 1. בתגובה זו הבהירה המאשימה כי היא ערוכה למסור את הפרוטוקולים המלאים לעיונו של בית המשפט הנכבד.

14. ביום 21.2.2021 קבע בית המשפט כי נוכח הודעת ב"כ נאשם 1 כי מתייתר הצורך להעביר לעיונו של בית המשפט הנכבד (ולעיון ההגנה) את המסמכים הלא מושחרים מהתאריכים 26.6.2016, 6.7.2016, 1.9.2016 ו-12.9.2016, הבקשה בעניין זה נמחקה.

15. ביום 22.2.2021 בית המשפט הנכבד נתן החלטה בבקשה לביטול כתב האישום בשל הטענה בדבר היעדר אישורים כדין לפתיחה בחקירה פלילית נגד נאשם 1, וקבע כי לא קמה עילה מבוררת לביטול כתב האישום בתיקים 1000 ו-4000.

16. לעניין דרכי מתן הסכמת היועץ לפתיחה בחקירות הנאשם, קבע בית המשפט כי הסכמת היועץ נדרשת גם לבדיקה המקדימה להחלטה לפתוח בחקירה פלילית נגד ראש הממשלה. עוד קבע בית המשפט הנכבד כי החלטת היועץ היא החלטה מנהלית וככזו היא נדרשת להינתן בכתב תוך פירוט נימוקי ההחלטה. לפיכך, קבע בית המשפט כי הגם שמסמכים ניתן להסיק את מעורבות וליווי היועץ בחקירות בזמן אמת, הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה, כמו גם לבדיקות המקדימות, ראוי היה שתינתן בכתב וככל שהסכמה כזו ניתנה שלא בכתב, נפל פגם בהתנהלות היועץ. עם זאת, בית המשפט הנכבד עמד על כך שלא כל פגם מצדיק את ביטולו של כתב האישום. וכך קבע בית המשפט בהחלטתו:

18. בענייננו, וכפי שקבענו, היה ראוי כי היועץ, כרשות מנהלית, יתן את הסכמתו לפתיחת החקירות (לרבות בדיקות מקדימות), בענייניו של הנאשם, על דרך של מתן אישור בכתב. זאת, הגם שניתן להסיק לכאורה מהמסמכים, על מעורבות וליווי היועץ בחקירות, במהלך ניהולן. אכן, הכללים שנקבעו בפסיקה באשר לדרכי קבלת החלטות

של רשות מינהלית ככלל, ושל היועץ בעניין פתיחה בחקירה של ראש הממשלה, בפרט, מצדיקים, לאור מעמדו הנורמטיבי החוקתי של סעיף 17 לחוק היסוד ומטעמים של אמון הציבור והבטחת סדרי מינהל תקין, ליתן הסכמה לפתיחה בחקירה על דרך של מתן אישור מפורש ובכתב, ומשלא נעשה כן, יש להצר על כך ולקוות כי מקרים דומים לאלה, לא יישנו.

19. עם זאת, לא שוכנענו כי יש לבטל את האישומים, בשלב המקדמי של הדיון, בשים לב לגרסת היועץ במזכר ולתיעוד (המשתמע) העולה מהמסמכים, מאחר ומדובר בפגם פרוצדורלי שאיננו יורד לשורשו של עניין ו... "בהתאם לתורת הבטלות היחסית שלפיה לא כל טעות ואפילו הפרה מהותית של הדין גוררות בטלות. שיקולים שונים, ביניהם שיקולים של צדק אישי ואינטרס ציבורי, עשויים להשפיע על התוצאה ואף למנוע ביטול החלטה פגומה" (רע"פ 2413/99 גיספן נ' התובע הצבאי הראשי, פ"ד נה (4) 673, 684 (2001)). "וידגש כי בטלות יחסית תיתכן גם כשהחלטת הרשות המינהלית נגועה בחוסר סמכות" (בג"ץ 2198/93 עיריית קרית גת נ' מדינת ישראל, פ"ד מז (5) 832 (1993)).

17. הגלגול השלישי של בקשות בעניין אישורי היועץ בתיק 1000, חל בשנת 2023, בהמשך לעדותו של נצי"מ שלמה (מומי) משולם, ראש צוות החקירה בתיקים 1000 ו-2000.

18. ביום 2.4.2023 הגישו ב"כ נאשם 1 בקשה למסור את פרוטוקול הישיבה שהתקיימה אצל היועץ המשפטי לממשלה ביום 26.6.2016, פרוטוקולים של ישיבות אצל היועץ שהתקיימו בין 26.6.2016 ל-1.9.2016 בקשר עם תיק 1000 (או מה שכונה 1000 הישן), פרוטוקול הישיבה מיום 1.9.2016 במלואו ותכתובת הדוא"ל (שנמסרה מושחרת) מיום 12.9.2016 במלואה.

19. בבקשה נטען כי לפי החומר ועדותו של נצי"מ משולם, לא הותר למשטרה לבצע חקירה בעניין האישום השלישי עד לחודש דצמבר 2016, וכי לטענת ההגנה בחודש ספטמבר 2016 ניתן למשטרה אישור ספציפי ותחום לחקירה בעניין שהיית בנו של נאשם 1 במלון דירות במימון של מר פאקר. לטענת ההגנה חרף זאת, מחודש יולי 2016 וביתר שאת מתחילת חודש אוקטובר 2016, בוצעו שורה ארוכה של פעולות חקירה ללא הסכמת היועץ.

20. ביום 22.5.2023 הגיבה המאשימה לבקשה וטענה כי המקטעים שנמסרו ביום 7.1.2021 התייחסו לטענת ההגנה בדבר היעדר אישור לפתיחה בחקירה ובבדיקה, ועל כן נמסרו האישורים הראשוניים שהובילו לכתב האישום. המאשימה הסבירה כי חל שינוי בטענת ההגנה, ולמעשה כעת ההגנה לא טוענת כי לא ניתן אישור לפתיחה בבדיקה ובחקירה אלא ההגנה טוענת שהמשטרה לא הייתה רשאית לשאול עדים בנוגע לקבלת טובות הנאה, ובכלל זה מתנות, על ידי נאשם 1.

21. חרף החריגות הרבה שבמסירת מידע מפרוטוקולים פנימיים, ובשל שיקולי יעילות, מסרה המאשימה בתגובה זו שני מקטעים נוספים המתייחסים לטענה החדשה, בהיותם מבהירים כי היועץ אישר לגורמי החקירה לבדוק קבלת טובות הנאה ומתנות על ידי נאשם 1.

22. המקטע הראשון מפרוטוקול דיון שהתקיים אצל היועץ מיום 26.6.2016 :

... "דובר א': החשד המרכזי, יש את הסיפור של הבחירות, בצד. כל השאר מתכוונן לחשד מרכזי- איילי הון שילמו סכומי כסף גדולים למשפחת נתניהו, בין בטיסות במלון פאר בחו"ל במתנות שנתנו, כל זה יש אינדיקציה בקלטות של...--

דובר ב': ואם זה יגיע לשם- נגיע לשם. הבנו.

היועץ המשפטי לממשלה: הצד הראיתי חשוב.

דובר א': בואו נחפש את מה רצו להסתיר.

היועץ המשפטי לממשלה: לא אמרתי לא לחקור, השאלה איך ומתי.

דובר א': יש חמש פרשות! קלטות, בחירות והמחשבים

דובר ב': הראשונה זה 2000, אחרי זה זיוף בחירות, שלישי מטה מקביל, רביעי זה טובות הנאה

דובר א': טיסות מלונות ומתנות. עולם שלם. ואז יש את הרישומים הכוזבים של הטיסות שנגרר לארבע.

היועץ משפטי לממשלה: הכל בפנים." (ההדגשות אינן במקור).

23. המקטע השני מפרוטוקול דיון שהתקיים אצל היועץ ביום 13.7.2016 :

"דובר א': אני רוצה להבין מה המנדט שלי. אם יש שת"פ אנחנו פותחים את גבולות החקירה עד הסוף, כולל 2000.

דובר ב': ברור.

היועץ המשפטי לממשלה: הכל- 2000+1000.

24. המאשימה טענה כי היועץ גידר בישיבה מיום 26.6.2016 את האפיקים שיכללו בבדיקה המשטרתית והתייחס גם לחשד של קבלת מתנות. עוד טענה המאשימה, כי לא נפל פגם, כנטען על ידי ההגנה, בכך שהמשטרה שאלה את הרו בחקירתו מיום 14.7.2016 לגבי מתנות וקבלת טובות הנאה על ידי נאשם 1 מאנשי עסקים, לרבות ממר מילצין.

25. ביום 19.9.2023 הגישה ההגנה תגובה לתשובת המאשימה. בתשובה טענו ב"כ נאשם 1, כי לא ניתן לקבל מצב שבו שאלה חוקתית ביחס לאישורי היועץ לפתיחה בחקירה תיוותר באפילה. ב"כ הנאשם טען כי למאשימה רק שתי ברירות – האחת לחשוף את הפרוטוקול במלואו והשנייה לוותר על טענתה בדבר אישור בעל פה ולהימנע מחשיפת הפרוטוקולים. בסופו של יום, בית המשפט הנכבד לא נתן החלטה בבקשת ההגנה.

26. וזנה, כעת מדובר בסיבוב הרביעי (לפחות) של בקשה הקשורה בטענה בדבר היעדר אישורי היועץ. גם בבקשה זו, שוב השתנתה טענת ההגנה, כי אישור היועץ שניתן לבדיקת החשד בדבר טובות הנאה, שונה או בוטל בשלב המאוחר לישיבה מיום 26.6.2016.

27. ביום 22.10.2025 הגיש ב"כ נאשם 1 בקשה "לקיים דיון דחוף בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000" שהוגשה בעקבות פרסום עיתונאי. בבקשתו, לא ביקש ב"כ נאשם 1 לקבל חומרי חקירה, אלא ביקש לקיים דיון בהסתרה נטענת בעקבות אותו פרסום עיתונאי.

28. המאשימה הגישה תשובתה ביום 24.11.2025 ובה התייחסות לגופם של דברים, כי ביום 26.6.2016 היועץ קבע את הנושאים לבדיקה המשטרתית בנוגע לנאשם 1 וכלל בכך קבלת טובות הנאה מאנשי עסקים, לרבות מתנות, וכי לאחר מועד זה ועד לחקירתם של הדס קליין ויונתן חסון ביום 6.10.2016 היועץ לא צמצם את הבדיקה בנוגע לקבלת טובות הנאה, ואף אישר מעת לעת באופן פוזיטיבי לחקור עדים שונים בנוגע למתן מתנות לבני הזוג נתניהו. המאשימה אף הבהירה כי היועץ לא הגביל את גביית עדותם של קליין וחסון, ואלה נשאלו על ידי החוקרים על מתן מתנות ממר מילצין ומר פאקר בהתאם לאישורי היועץ וכפי שנשאלו שורה של עדים נוספים באותה תקופה. יודגש, כי קליין וחסון לא נשאלו על אירוע נתניהו קונקרטי, ואפילו לא על סוג מוצר קונקרטי אלא נשאלו באופן כללי מה ידוע להם על מתן מתנות לבני הזוג נתניהו. לאחר חקירתם של קליין וחסון, היועץ אישר להעמיק חקר ולזמן לעדות את מר מילצין, לאחר מכן לחקור באזהרה את נאשם 1 ואף החליט להגיש בחתימתו את כתב האישום דנן.

29. בתשובתה, המאשימה היא שהציעה, על מנת להפסי כל חשש, להעמיד לעיון בית המשפט הנכבד את הפרוטוקולים שנערכו בלשכת היועץ המשפטי לממשלה מהתקופה הרלוונטית על מנת שיווכח שמדובר בשיח פנימי שאין בו חדילה של הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לקיים הליכי בדיקה בנוגע לקבלת טובות הנאה, לרבות מתנות, על ידי נאשם 1.

30. בתגובת ההגנה לתשובת המדינה מיום 27.11.2025, שינתה למעשה ההגנה את בקשתה. ההגנה הגישה בקשה רחבה מאוד לפי סעיף 74 לחסד"פ, ובכלל זה ביקשה את כל הפרוטוקולים שהתקיימו אצל היועץ בעניין חקירות ראש הממשלה בחודשים יוני עד אוקטובר 2016, וכן כל המסמכים שהוכנו לקראת ישיבות אלה והוצגו ליועץ, וכן הקלטות הנזכרות במקטע מפרוטוקול מיום 26.6.2016 שנמסר להגנה, וכן של הישיבות שהתקיימו בין 1.9.2016 ועד 6.10.2016 והאישור הספציפי לזימונם של הדס קליין ויונתן חסון לעדות.

31. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 10.12.2025 מתכבדת המאשימה להגיש את תגובתה.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה

32. סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה שעניינו "חקירת ראש הממשלה בתקופת כהונתו ואחריה, הגשת כתב אישום והרשעה" קובע בסעיף קטן א' פרוצדורה ייחודית ביחס לאפשרות לנקוט הליכים פליליים נגד ראש ממשלה, ולפיה: "לא תיפתח חקירה פלילית נגד ראש הממשלה אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

33. הוראה זו, הקובעת כי היועץ המשפטי לממשלה יהיה בעל הסמכות הייחודית ליתן הסכמה לעצם פתיחה בחקירה בעניין ראש הממשלה, או להחליט להעמידו לדין פלילי, אינה באה להגן על אינטרס אישי של מי שמכהן כראש הממשלה, אלא על האינטרס הציבורי. המדובר באינטרס ציבורי שהחלטה בעניינו של ראש ממשלה תתקבל על ידי ראש מערכת אכיפת החוק בעצמו, מתוך הנחה כי הוא ייטיב לפעול בעניין זה בעצמאות ובראיה כוללת וקפדנית של ההיבטים הציבוריים הצריכים לעניין, לרבות איון החשש שתיפתח חקירה פלילית לא מוצדקת או החשש שראש הממשלה יפעל מתוך חשש שיעשה נגדו שימוש לרעה בסמכויות אכיפת דין, וכדי למנוע הצרת צעדי.

לשון אחר, הפרת סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה, אינה מקפחת את זכויותיו של מי שמכהן כראש הממשלה אלא פוגעת באינטרס של הציבור לבקרה על החלטות רשויות חקירה שיש להן השלכה פוטנציאלית על התנהלות ראש הממשלה.

34. סעיף 17(א) לחוק יסוד הממשלה קובע את החובה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה על עצם הפתיחה בחקירה, הסכמה ולא אישור. הוראה זו אינה קובעת חובה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לכל פעולה ופעולה המתבצעת במסגרת החקירה שנפתחה לכתחילה בהסכמתו. על כן, משעה שאישר היועץ המשפטי לממשלה את פתיחת החקירה, יכולה היא להמשיך להתנהל. פרשנות זו עולה בקנה אחד לא רק עם לשונו של החוק אלא גם עם התכלית, שצוינה קודם לכן - החשש מפתיחתה של חקירה פלילית לא מוצדקת. יחד עם זאת, ככל שהחשדות הנחקרים משתנים באופן מהותי, יש מקום לשוב לקבל הסכמה מהיועץ המשפטי לממשלה לחקור את החשדות החדשים.

35. בהחלטתו מיום 22.2.2021 קבע בית המשפט הנכבד, בצדק, כי הסכמת היועץ הקבועה בסעיף 17 לחוק יסוד הממשלה, הנדרשת לצורך פתיחה בחקירה, נדרשת אף לצורך הליכי בדיקה מקדימה לבחינת החלטה על פתיחה בחקירה פלילית נגד ראש ממשלה. אולם כשם שהחוק אינו קובע חובה לקבל את הסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה לכל פעולת חקירה כך גם בשלב הבדיקה אין חובה לקבל הסכמה לכל פעולה ופעולה הנעשית במסגרת הבדיקה.

36. אם כך, אין כל תנאי חוקי המחייב את אישורו של היועץ המשפטי לממשלה לכל אחת מהפעולות שבוצעו במסגרת הבדיקה או החקירה אשר עצם פתיחתן אושרה על ידו. כאמור בפרק א', עמדה זו אף התקבלה על ידי בית המשפט הנכבד עת קבע, עוד בהחלטתו הראשונה, כי על המאשימה למסור להגנה את המקומות בהן מתועדת הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בחקירה.

37. היועץ משפטי לממשלה שהורה על פתיחה בבדיקה או חקירה נגד ראש ממשלה יכול לבחור להיות מעודכן תדיר בהתפתחויות ופעמים רבות הוא אף מתווה את הדברים. בעניינו, הגם שכל אחד מתיקי החקירה נשוא כתב האישום, כמו גם כל אחת מהבדיקות שקדמו לחקירות אלה, היו מלוות באופן אישי על ידי היועץ המשפטי לממשלה ובכירי מערכת אכיפת החוק, הבחירה ללוות מקרוב את מהלכי הבדיקה והחקירה במקרה זה לא נעשתה בשל אותה הוראה חוקית הקבועה בסעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה או תנאי חוקי אחר המחייב זאת. מדובר בהחלטה ניהולית פנימית מובהקת ובהתאם לכך גם יש לסווג את השיח שהתקיים במסגרת זו כשיח פנימי שאין להגנה זכות לקבלו.

38. עמדה זו הציג היועץ בסעיף ג' למזכרו מיום 5.1.2021 לפיו "הרשימה כוללת את ההסכמות הראשוניות שנתתי בכל אחד משלושת תיקי החקירה נושא כתב האישום. מעבר לכך, כאמור, אישרתי בשלבים שונים של הבדיקות והחקירות שהתנהלו עוד עשרות רבות של פעולות חקירה לפי העניין, אולם כאמור, מצווה החוק רק על מתן הסכמה לפתיחה בהליך."

39. יוער, כי כפי שטענה המאשימה בפני בית המשפט עמדתה היא כי הסכמת היועץ המשפטי לממשלה בהתאם לדרישה המופיעה בסעיף 17 לחוק אינה מהווה חומר חקירה. בנוסף, ביחס להסכמה זו אין בחוק היסוד כל דרישה כי תעשה בכתב. עם זאת, בית משפט זה קבע כי לאור המעמד החוקי של הוראה זו יש לראות בהסכמת היועץ המשפטי לפתיחה בחקירה חומר חקירה, וככזו להגנה זכות

עיון בה והמאשימה פעלה בהתאם להחלטה זו.

40. אולם לא ניתן לקרוא אל תוך הסעיף את שאין בו - החובה החוקית הקבועה בסעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה עוסקת בהסכמת היועץ לפתיחה בחקירה ולא בהסכמתו לגבי כל פעולות חקירה. ואכן, החלטת בית המשפט הנכבד מיום 6.1.2021 כי יש למסור את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה לפתיחה בהליכי הבדיקה, נשענת על כך שהסכמה זו קבועה בדין. מכיוון שאין קביעה דומה בדין ביחס לכל פעולה, הרי שהרציונל עליו נשען בית המשפט הנכבד אינו חל גם לכך. החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה להמשיך ללוות את החקירות מקרוב לאחר שניתנה ההסכמה החוקית, להתעדכן תדירות בממצאיה ולאשר פעולות קונקרטיות היא החלטה ניהולית הנובעת ממגוון שיקולים, שאינה מתחייבת על פי חוק, ומשכך לא קמה להגנה זכות מכוח סעיף 74 לקבל מסמכים המתעדים את השיח בהיותם מסמכים פנימיים מובהקים.

לצורך הדוגמא, לאחר שנתן הסכמתו לפתיחה בבדיקה ביום 26.6.2016, ובמסגרת אותו ליווי פיקוח ואישור שבחר היועץ לקיים, הוא אישר יחד עם פעולות חקירה נוספות, לזמן את הגב' קליין לחקירה. העובדה שהיועץ אישר פעולה זו אינה הופכת את אישורו לחומר חקירה, שכן אין מדובר בהסכמה לפתיחה בחקירה, לה נדרש היועץ על פי ההוראה החוקית, אלא אישור פעולת חקירה קונקרטית, ובהעדרה של דרישה חוקית לא קמה להגנה זכות לקבל את אישור היועץ לחקירת הדס קליין, או כל דמות אחרת לצורך זה.

מתי תרשומות פנימיות הן חומר חקירה

41. כאמור, ההגנה מבקשת מבית המשפט הנכבד להורות למאשימה למסור לעיונה "את כל הפרוטוקולים שהתקיימו אצל היועץ המשפטי לממשלה בעניין חקירות ראש הממשלה בחודשים יוני-אוקטובר 2016 וכן את כל המסמכים שהוכנו לקראת ישיבות אלו והוצגו ליועץ המשפטי לממשלה" זאת נוסף על "גילוי הפרוטוקולים של כלל הישיבות שהתקיימו, אם התקיימו, בין יום 1.9.2016 ליום 6.10.2016".

42. משמעות הדברים היא, כי בית המשפט מתבקש לאשר חשיפה שיטתית, רחבה וגורפת של מכלול השיח הפנימי שהתנהל בתוך רשויות האכיפה במהלך תקופת ליווי החקירה, זאת, נוסף על חשיפת המסמכים הפנימיים שהוחלפו והוכנו כרקע לאותו שיח פנימי.

43. מדובר בבקשה חריגה ומרחיקת לכת. הלכה למעשה, ההגנה מבקשת להיכנס אל 'חדר הדיונים' ולתת לה מקום סביב שולחן הדיונים הפנימי בתקופה שבין יוני 2016 ועד אוקטובר 2016 עת הדיונים נסובו על חקירה פלילית מתנהלת ומתפתחת. בקשה זו משמעה גילוי מלא של כלל תוכנו של השיח הפנימי, ובכלל זאת הדוברים והדעות שהביעו; ניתוח ראיות; התלבטויות שעלו; פרטים חסויים בהם דובר; קשיים שהוצפו; ועוד ועוד שכאלה המאפיינים שיח פנימי חופשי. המאשימה לא מצאה בנימוקי ההגנה הצדקה לחשיפה חריגה כל כך בהיקפה ובמשמעותה, אשר נוגדת את הדין, כפי שיפורט בהמשך, ואף אינה מתחייבת בנסיבות העניין.

44. במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בית המשפט מאזן את החומר שגילוי מתבקש מול חסיונות וערכים מוגנים שהמשפט הכיר בהם. הלכה פסוקה היא כי הגם שאין חיסיון סטטוטורי לתרשומות פנימיות, ככלל, זכות העיון בהליך הפלילי אינה

כוללת תרשומות פנימיות של גורמי החקירה והתביעה. הפסיקה הכירה בערך המוגן של קיום התייעצויות, דיונים והתבטאויות חופשיות כערך מוגן העומד למדינה ולרשויות ציבור. ביסודו של כלל זה מונחת התפיסה לפיה יש אינטרס ציבורי רב לשמור על השיח כפנימי, בשל החשיבות שבשמירתו מקצועי וחופשי, ללא חשש כי העמדות ימסרו לגורמי חוץ. שיח חופשי כזה חיוני לעבודה אפקטיבית, עניינית ועילה של גורמי האכיפה. מסירת שיח פנימי שכזה, בפרוטוקולים משיבות רבות שנערכו אצל היועץ המשפטי לממשלה דאז אגב חקירה שבזמן אמת הייתה חקירה מתנהלת, תביא לאפקט מצנן על השיח החופשי אשר יפגע באופן משמעותי באינטרס הציבורי ועשוי להביא לשיבוש תפקודה התקין של הרשות ואת יכולתה לבצע את תפקידה (ראו, למשל, בש"פ 3774/24 גולדמן נ' מדינת ישראל סעיף 29 להחלטת כב' השופט מינץ (פורסם בנבו, 5.6.2024); בש"פ 10787/06 אבו-שחאדה נ' מדינת ישראל פסקה 7 (פורסם בנבו, 17.1.2007)).

45. מושג הרלוונטיות לאישום, המשמש ככלל בגדר המבחן ל"חומר חקירה" אין בו תועלת של ממש לצורך ההבחנה שבין "חומר חקירה" לבין "תרשומות פנימיות" שכן על דרך הכלל תהיה תרשומת פנימית רלוונטית לאישום. כך, בשל עצם היותו של חומר הגלם רלוונטי לאישום (ראו בבש"פ 2270/06 אל עילוי נ' מדינת ישראל, פ"ד סא(3) 74 (2006)).

46. השאלה העיקרית הנדרשת לבחינה בכל הנוגע למסירת תרשומות פנימיות לעיון ההגנה, היא מתי כוללים המסמך או התרשומת הפנימיים "מידע מהותי הנוגע לאישום, אשר ככזה עשוי לתרום להגנת הנאשם." התשובה העקבית ניתנה וניתנת באמצעות ההבחנה הידועה בין מידע שהוא בגדר "חומר הגלם" (הרלוונטי) של החקירה לבין הגיגים, התייחסויות, מחשבות, תכניות – על או ביחס לחומר הגלם. במקרים בהם נמצא כי יש בתרשומת הפנימית מידע מהותי הנוגע לאישום ועשוי לתרום להגנת הנאשם, ומידע זה אינו נמצא בחומרי הגלם, יש להעבירו להגנה.

47. באותם מקרים בהם נמצא כי בתרשומת הפנימית מידע שיש להעבירו להגנה הרי שמידע זה מועבר בדרך כלל בפרפרזה להגנה. פרקטיקה זו עוגנה בפסיקה, באופן המאזן בין הצורך למסור מידע אשר יאפשר הגנה ראויה ואפקטיבית ובמקביל יישמר את האינטרס הציבורי של הגנה על חופש הפעולה והביטוי החופשי של רשויות החקירה והתביעה בין לבין עצמן.

48. בעניין זה תפנה המאשימה לבש"פ 4259/18 רונאל פישר נ' מח"ש – מדינת ישראל (29.7.2018) שם דחה בית המשפט העליון (כב' השופט הנדל) בקשה מצד הנאשם לקבלת חומר נוסף, מעבר לפרפרזות שנמסרו להגנה בעניין תרשומות פנימיות הכרוכות בשיח מול קצין משטרה טרם התגלו מעשיו העבריינים, זאת בין היתר מן הטעם שאין הצדקה למסירת החומר הנוסף והוא אף אינו רלוונטי.

49. בעניין אל עילוי שהובא לעיל, דחה בית המשפט העליון בקשה לחשיפה מלאה של תכתובות פנימיות בין המשטרה לפרקליטות, לאחר שהועבר להגנה מידע מתוכן באמצעות מכתב מאת פרקליטת המחוז ביחס לסוגיה הרלוונטית. בית המשפט עיין בתרשומות הפנימיות וקבע:

"נניח, רק לצורכי הדיון שמאן דהוא בפרקליטות סבר כי היו פעולות במחשבים שהצריכו צוים שיפטיים. האם בכך הצדקה לחשיפת תכתובות פנימיות? תשובתי על כך בשלילה. איני מקבלת את טענת

הסניגור כי תכתובת פנימית שנקבע שהיא רלבנטית - יש לגלות במלואה. תכתובת פנימית היא במקרים רבים, אם לא תמיד, רלבנטית. אך כשם שהפרקליט אינו חייב לשותף את ב"כ העורר במחשבותיו שלו אין הוא חייב לשתפו בתכתובות פנימיות [...] כל עוד חומר הגלם מצוי בידי ההגנה לאמור : כך וכך פעלה המשטרה – עם או בלי צווים, אין הוא זכאי לאינפורמציה נוספת, בדמות חשיפת דיונים פנימיים".

50. במקרים בהם תרשומות פנימיות רלוונטיות להגנת נאשם, נדרש בית המשפט לאזן בין עוצמת הראיה וחשיבותה להגנתו של הנאשם לבין החיסיון היחסי החל על תרשומות פנימיות תוך בחינת טיב המסמך, תוכנו, מהותו, זיקתו להגנת הנאשם ומידת הפגיעה באינטרסים מוגנים (ר' למשל בש"פ 1378/20 זגורי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.4.2020).

51. בהתאם לפסיקה, גם מקום שבו יש להעביר אישור, בדומה לענייננו, מתוך החומר הפנימי, נקבע כי אין מקום להעביר את הנימוקים, הפירוט והשתלשלות השיח שהביאה לאותו אישור. כך למשל קבע בית המשפט העליון בבש"פ 7955/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.4.2014), כי הגם שהורחבה מאוד הגדרת החומרים שנכללים בהגדרה "חומר חקירה", לא נכון להרחיבה גם לנתונים שקדמו להחלטה וההנמקה לאישור היועץ (או מי שהסמכות הואצלה לו לפי סעיף 14 לחוק הנוער, להעמדה לדין בחלוף למעלה משנה מביצוע המעשים) :

"... אף אם ההנמקה המבוקשת היתה קיימת במסמך מפורט בכתב, מסופקני אם מסמך זה היה נכלל בהגדרת חומר חקירה כאמור בסעיף 74. המסמכים והנתונים אשר על בסיסם מאשר היועץ (או מי שסמכותו הואצלה לו) את ההעמדה לדין אכן כלולים ברובם בהגדרת "חומר חקירה", אך המסקנה הנגזרת מהם והנימוקים למסקנה זו אינם חומרי חקירה. העורר והסנגוריה צודקים בטענתם כי מעגל החומרים שנכלל בהגדרת חומרי חקירה הלך והורחב גם לחומרים שנמצאים בפריפריה של הגדרת "חומרי חקירה", אך סבורני כי לא נכון להרחיב מעגל זה גם לנימוקי העמדה לדין לפי סעיף 14 לחוק הנוער, או בכלל."

52. יתרה מכך, הפסיקה אף קבעה כי אם האישור נמסר כציטוט מדויק, המאשימה אינה נדרשת למסור את הפורמט המקורי שבו הופיע האישור תוך השחרת יתר הפרטים, אלא די בהעברת הציטוט המדויק. כך למשל נקבע בת"פ 38050-09-23 מדינת ישראל נ' ורצברגר-רגב (22.12.2024) :

"בנסיבות אלה, בהינתן שהפרפרזה השנייה אשר נערכה על ידי לאחר שעיינתי בתכתובת הדוא"ל היא העתק מדויק של הודעת פרקליט המדינה, לא מצאתי כל טעם או סיבה להורות למאשימה להעמיד לעיון ההגנה את תכתובת הדוא"ל עצמה, כשיתר הפרטים בה מושחרים, ולא הונח כל טיעון המצדיק הוראה כאמור..."

53. כאמור, השאלה האם ומתי תרשומות פנימיות הופכות לחומר חקירה, נגזרת מהשאלה האם יש בהן "מידע מהותי הנוגע לאישום, אשר ככזה עשוי לתרום להגנת הנאשם". בענייננו, לאור קביעת בית המשפט הנכבד כי היה על המאשימה למסור את הסכמות היועץ המשפטי לממשלה מתוך החומר הפנימי, המענה לשאלה זו נגזר מטענת ההגנה לפיה כביכול העדים חדס קליין ויונתן חסון נשאלו שאלה אשר חרגה מהאישור שנתן היועץ המשפטי לממשלה לבדיקה בענייננו של נאשם 1.

54. זכור קליין וחסון לא נשאלו כלל על מקרים ספציפיים של קבלת מתנות, וגם לא נשאלו על סוג מתנה כזה או אחר. כל אשר נשאלו קליין וחסון, בדומה לעדים אחרים שנחקרו באותה תקופה, היה האם ניתנו מתנות לבני הזוג נתניהו.

אשר על כן, לשיטת המאשימה ובשים לב לטענת ההגנה, שיח פנימי שהפך לחומר חקירה כולל רק את הסכמות היועץ לאפיק בדיקה של קבלת טובות הנאה שניתנו לנאשם 1. מקטעים אלה מהחומרים הפנימיים נמסרו על ידי המאשימה להגנה. יצוין, כי המאשימה סבורה שאילו היועץ היה מורה למשטרה לחדול את בדיקת החשד בדבר קבלת טובות הנאה על ידי נאשם 1, גם אז מדובר היה בחומר חקירה. חדילה כזו לא קיימת.

55. חשיפת רחבה שיטתית וגורפת של תרשומות פנימיות, כמו אלו שאותן מבקש הנאשם לקבל לידיו במסגרת בקשה זו היא חסרת תקדים, מייצרת אפקט מצנן כלפי גורמי אכיפת החוק, שאין להקל בו ובהשלכותיו הרחבות על אופן ניהול חקירות פליליות. גם אם יימצא בית המשפט הנכבד, לאחר עיון בחומרים, כי קיימת הצדקה למסור מידע מסוים כזה או אחר מתוך תרשומת פנימית, הרי שאין כל בסיס משפטי לחשיפה רחבה וגורפת כמתבקש, אלא למסירתו בדרך של פרפרזה למידע הקונקרטי.

האישורים שנמסרו עד כה שוללים את טענת ההגנה כי הבדיקה והחקירה נגד

נאשם 1 התנהלה ללא אישור היועץ ואין בחומרים שהתבקשו כדי להביא למסקנה

אחרת

56. במקרה שלפנינו, הדרישה החוקית המעוגנת בסעיף 17(א) לחוק יסוד: הממשלה, היא הסכמת היועץ לפתיחה בחקירה. נוכח החלטות קודמות של בית המשפט הנכבד מסרה המאשימה להגנה תיעוד מתוך תרשומות ומסמכים פנימיים להסכמה הראשונית של היועץ בכל הנוגע לבדיקה שהובילה לחקירה הפלילית ולאחר מכן לאישום השלישי.

57. לטענת המאשימה אישורים אלה שוללים את טענת ההגנה כי הבדיקה והחקירה הפלילית שהובילה לאישום השלישי התנהלה ללא אישור היועץ. **במקטעים אשר נמסרו להגנה עולה בבירור כי היועץ התיר למשטרה לבדוק את החשד לפיו נאשם 1 קיבל טובות הנאה, בין היתר, בדמות מתנות.** אשר על כן, המשטרה היתה רשאית, כפי שעשתה לאורך כל הדרך, לשאול עדים שונים על נושא זה. עוד עולה מהמקטעים שנמסרו כי היועץ אף אישר את אפיק הבדיקה הנוגע לחשד לקבלת טובות ההנאה בדבר מימון שהיית בנו של נאשם 1 במלון דירות על ידי מר פאקר, אשר הוביל לחקירתם של גב' קליין ומר חסון לאחר שהן הועמקה הבדיקה הקונקרטית לגבי טובות הנאה שניתנו על ידי אנשי העסקים ארנון מילצ'ן וג'יימס פאקר לבני הזוג נתניהו.

58. חשיפת הפרוטוקולים כמו גם מסמכים פנימיים אחרים, על כל השיח העובדתי והמשפטי הענף

המתקיים בהם, תוך פגיעה קשה ביותר באינטרס הציבורי שבשמירה על אותו שיח כפנימי כפי שפורט לעיל, תביא לחשיפת כל תהליך העבודה של רשויות האכיפה בעיצומה של בדיקה וחקירה פלילית מתנהלת.

59. לפיכך, עמדת המאשימה היא כי אישור של פעולות חקירה, דיון ראיית, שיח מודיעיני, התנהלות, שאלות משפטיות, כל אלה אינם חומר חקירה. ככל שהיה בחומר הפנימי הוראה של היועץ לחדול מבדיקת החשד לקבלת טובות הנאה על ידי נאשם 1 הרי שגם הוראה זו הייתה הופכת לחומר חקירה. לאחר עיון בחומרים הפנימיים, פרוטוקולים ומסמכים נוספים שאותרו, יובהר כי אין הוראה כזו.

60. תגובה זו מוגשת בשעה שעדותו של עד החגנה צחי חבקין מצויה בעיצומה. בכל הנוגע לאישורי היועץ המשפטי לממשלה ליבת עדותו של העד חבקין נוגעת לאירוע שאירע בחודש ספטמבר עובר פעולות החקירה במלון הדירות. לדברי חבקין היועץ לא אישר לבצע כל פעולה בעניין שאינו המלון, ולמעשה חדל כל נתיב בדיקה אחר.

טענתו העובדתית של חבקין נשללת מהחומר הפנימי מכל וכל. כפי שהמאשימה ציינה בתגובותיה הקודמות, בחומר הפנימי אין תיעוד להגבלה או חדילה כאמור, והיועץ אף אישר פעולות חקירה בנושאים שאינם המלון.

61. המאשימה תטען, כפי שנכתב לעיל, כי חומר פנימי המלמד על הסכמת היועץ המשפטי לממשלה הינו חומר חקירה בהתאם להחלטת בית המשפט. אולם, חומר פנימי המלמד על העדר שלילת ההסכמה אינו חומר חקירה. אלמלא היו כך הדברים, הרי שכל טענה כוזבת היתה מחייבת חשיפת כל החומר הפנימי על מנת לשלול את קיומה. על כן, המאשימה אינה נדרשת למסור להגנה חומרים פנימיים אך ורק על מנת שזו תלמד שטענותיה העובדתיות אינן באות לידי ביטוי בהם.

62. וראו למשל קביעה כזו של בית המשפט המחוזי ת"א (כב' השופט מסארווה) בעבע"ח 59589-06-25 מדינת ישראל נ' ליאור קופולוביץ (14.9.2025):

"לשיטתי, מדובר בחלקים נבחרים שיש בכוחם להפיס את דעתו של העורר שההליך הפנימי שהתקיים בעניינו היה נטול פגמים. ואולם, אינני סבור שלשם כך נועד החריג של העברת חומרים חלקיים מתוך תרשומת פנימית."

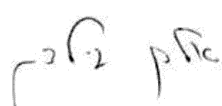
63. עם זאת, בשעה שהעד חבקין בחר להעיד את אשר העיד, החומר הפנימי השולל את גרסתו מהווה ראיית הזמה מובהקת. כפי שהמאשימה כתבה בתגובתה מיום 22.12.2025, הרי שבהתאם לדין, ובפרט לסעיף 80 לחסד"פ, הרי אין היא נדרשת למסור ראיות הזמה לעיון החגנה, והיא תבקש להציגו לראשונה לחבקין במסגרת חקירתה הנגדית.

64. לסיכום, מכל האמור לעיל, עמדת המאשימה היא כי יש לדחות את בקשת הנאשם לקבל את מלוא מלוא המסמכים, המיילים והפרוטוקולים שקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה בעניין חקירת נאשם 1 בחודשים יוני עד אוקטובר 2016.

65. בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד, בד ובד עם הגשת תגובה זו מוגשת לבית המשפט גם מעטפה סגורה עם החומר הפנימי שהתבקש בבקשה, לרבות הפרוטוקולים המתעדים את הישיבות שהתקיימו בתקופה זו. המאשימה תציין כי עשתה מאמץ ניכר לאתר את החומרים המצורפים, בשים לב לכך שמדובר בחומר פנימי שלא נאסף באופן סדור על ידי יחידה חוקרת. המאשימה מעבירה לבית המשפט הנכבד את החומר שאותר והייתה בו רלוונטיות כלשהי לסוגיה, וזאת על מנת שהתמונה תיפרס בפני בית המשפט הנכבד. לצד זאת, המאשימה תציין כי בלשכת היועצת בירושלים מצויים קלסרי עבודה ובהם עדכונים שוטפים שנמסרו ללשכת היועץ המשפטי לממשלה אודות החקירה. המעבר על קלסרים אלה טרם הושלם, וככל שיימצאו בקלסרים אלה מסמכים רלוונטיים נוספים המאשימה תעביר גם אותם לעיון בית המשפט הנכבד עד מחר.

66. ביום 30.11.2025 התקיים דיון במעמד צד אחד בו ביקש בית המשפט הנכבד את התייחסות המאשימה לחומר שהוגש לבית המשפט המאשימה במעטפה סגורה. במסגרת בקשה זו מוגשת לבית המשפט מעטפה הכוללת חומר בהיקף רחב הרבה יותר, וזאת בשל רוחבה של הבקשה. אשר על כן, ובאופן דומה, המאשימה מוסרת את התייחסותה לדברים במעטפה הסגורה בה נמסרו החומרים. עם זאת, ככל שבית המשפט הנכבד יבקש הבהרות והתייחסויות נוספות המאשימה תבקש לקבוע דיון במעמד צד אחד בפורמט דומה לזה שהתקיים בפני בית המשפט ביום 30.11.2025.

67. המאשימה מבקשת מבית המשפט הנכבד כי במידה ויחליט להורות על מסירת חומרים או מסירת פרפרזה לגבי החומרים, תינתן למאשימה שהות על מנת לבחון את ההחלטה ולשקול את הצורך בערר או חיסיון.

		
טפת מויאל רוטשילד, עו"ד	קרן צבירן לצטר, עו"ד	ד"ר אלון גילדין, עו"ד
ממונה בפרקליטות	ממונה בפרקליטות	מנהל מחלקה בפרקליטות
מחוז תל אביב	מחוז תל אביב	מחוז תל אביב
(מיסוי וכלכלה)	(מיסוי וכלכלה)	(מיסוי וכלכלה)
		
נועם הירש, עו"ד	גל פורה, עו"ד	
עוזר ראשי בפרקליטות	סגנית בכירה בפרקליטות	
מחוז תל אביב	מחוז תל אביב	
(מיסוי וכלכלה)	(מיסוי וכלכלה)	

תל אביב, ג' טבת תשפ"ו, 23 בדצמבר 2025